

- 3) Onko katsottava, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltainen valmistajan ja jakelijoiden välinen sopimus, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, muodostaa poikkeuksen? Sovelletaanko poikkeusta, joka mahdollistaa sellaisten vertikaalisten sopimusten tekemisen, joilla rajoitetaan aktiivista myyntiä sellaisella alueella tai sellaiselle asiakasryhmälle, jonka valmistaja on varannut itselleen tai joita koskevan yksinoikeuden se on antanut toiselle ostajalle, jos tämä ei rajoita ostajan asiakkaiden harjoittamaa myyntiä ja jos valmistajan (kantajan) markkinaosuus on enintään 30 prosenttia, ainoastaan yksinjakelujärjestelmiin?
- 4) Voivatko kielletyn yhteistoimintajärjestelyn tunnusmerkit täyttyä käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisen valmistajan ja jakelijoiden välisen sopimuksen, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, yhteydessä, jos kilpailusääntöjä on rikkonut yksi ainoa talouden toimija? Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, viitteitä siitä, että kiellettyyn yhteistoimintajärjestelyyn osallistui yksi ainoa talouden toimija?
- 5) Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, viitteitä kilpailun vähenemisestä (vääristymisestä) jakelujärjestelmässä, edun tuottamisesta kantajalle tai kilpailua haittaavasta vaikutuksesta?
- 6) Onko käsiteltävän asian tosiseikoissa, sellaisina kuin niitä tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti, ja kun jakeluverkoston markkinaosuus on enintään 30 prosenttia (kantaja on valmistaja, joten sen markkinaosuus sisältää myös jakelijoiden myyntivolyymit) viitteitä kilpailua haittaavasta vaikutuksesta jakelujärjestelmässä ja/tai sen ulkopuolella, ja koskeeko yhteistoimintajärjestelyjen kieltä kyseistä sopimusta?
- 7) Kun tarkastellaan SEUT 101 artiklan 3 kohtaa ja 20.4.2010 annetun komission asetuksen N:o 330/2010 ⁽¹⁾ 2 artiklaa, luettuna yhdessä sen 4 artiklan b alakohdan kanssa,
- sovelletaanko yhteistoimintajärjestelyjen kiellosta säädettyä poikkeusta sellaiseen jakelujärjestelmään, jossa i) jakelija (myyjä) valitsee itse mahdolliset asiakkaat, joiden kanssa se ryhtyy yhteistyöhön, ii) valmistaja ei ole ennakoon määrittänyt objektiivisin, selkein ja todennettavissa olevin perustein mitään tiettyä asiakasryhmää, jolle kukin jakelija tarjoaa palvelujaan, iii) valmistaja varaa jakelijan (myyjän) pyynnöstä mahdolliset asiakkaat kyseiselle jakelijalle, iv) muut jakelijat eivät ole tietoisia tai niille ei ole ennakoon ilmoitettu mahdollisen asiakkaan varaamisesta, v) ainoa peruste mahdollisen asiakkaan varaamiseen ja sitä koskevan yksinjakelujärjestelmän perustamiseen tietyille yksittäiselle jakelijalle on jakelijan itsensä esittämä pyyntö eikä valmistajan päätös ja vi) varaus on voimassa kuusi kuukautta mahdollisen kaupan ilmoittamisesta lukien (minkä jälkeen yksinjakeluoikeus lakkaa olemasta voimassa)?
 - Voidaanko katsoa, että passiivista myyntiä ei rajoiteta, jos valmistajan ja jakelijan väliseen sopimukseen sisältyy ehto, jonka mukaan ostaja (loppukäyttäjä) voi vastustaa varausta, vaikka ostajalle ei ole ilmoitettu kyseisestä ehdosta? Voiko ostajan (loppukäyttäjän) menettely vaikuttaa valmistajan ja jakelijan välisen sopimuksen ehtoihin (oikeutta ne)?

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 20.4.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 330/2010 (EUVL 2010, L 102, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 13.7.2020 – Regione Veneto v. Plan Eco S.r.l

(Asia C-315/20)

(2020/C 304/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Regione Veneto

Vastaaja: Plan Eco S.r.l

Ennakkoratkaisukysymykset

Tilanteessa, jossa vaarallisia jätteitä sisältämätöntä sekalaista yhdyskuntajätettä on käsitelty mekaanisesti laitoksessa sen hyödyntämiseksi energiana (Italian ympäristölain liitteessä C tarkoitettu toimenpide R1/R12) ja jossa tämän käsittelyn päätteeksi todetaan, ettei käsittely ole olennaisesti muuttanut kyseisen sekalaisen yhdyskuntajätteen alkuperäisiä ominaisuuksia vaan se luokitellaan Euroopan jäteluettelon nimikkeeseen 19 12 12, mitä asianosaiset eivät ole riitauttaneet, ja jossa tuomioistuimen ratkaistavana on kysymys siitä, onko alkuperävaltion viranomainen toiminut lainmukaisesti esittäessään direktiivin 2008/98/EY⁽¹⁾ periaatteisiin perustuvia vastalauseita ennakkolupaa koskevaan hakemukseen, jossa oli kyse käsitellyn jätteen siirrosta toisen Euroopan maan tuotantolaitokseen rinnakkaispolttoon tai muuta energian tuottamista varten, erityisesti nyt tarkasteltavassa tapauksessa esitetyn kaltaisia vastalauseita, jotka perustuivat seuraaviin seikkoihin:

- ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun periaate (13 artikla);
- omavaraisuus- ja läheisyysperiaatteet, jotka on vahvistettu 16 artiklan 1 kohdassa, jonka sanamuoto on seuraava: ”Jäsenvaltioiden on toteuttava asianmukaiset toimenpiteet, yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa silloin kun tämä on tarpeen tai suositeltavaa, perustaakseen yhtenäisen ja riittävän jätteiden loppukäsittelylaitosten sekä yksityisistä kotitalouksista kerätyn ja muilta tuottajilta samaan kuljetukseen kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen hyödyntämistä suorittavien laitosten verkoston. Laitosverkostoa perustettaessa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka”;
- periaate, joka on vahvistettu edellä mainitun 16 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan viimeisessä virkkeessä, jonka sanamuoto on seuraava: ”Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa lähtevien jätteiden siirtoja asetuksessa (EY) N:o 1013/2006⁽²⁾ säädetyistä ympäristönsuojeluyistä”;
- kyseisen vuonna 2008 annetun direktiivin johdanto-osan 33 perustelukappale, jonka sanamuoto on seuraava: ”Sovellettaessa jätteiden siirrosta – – annettua – – asetusta (EY) N:o 1013/2006 – – sekalainen yhdyskuntajäte säilyy sekalaisena yhdyskuntajätteenä silloinkin, kun siihen sovelletaan jätekäsittelytoimenpidettä, joka ei olennaisesti muuta sen ominaisuuksia”;

unionin tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan, ovatko Euroopan jäteluettelo (nyt tarkasteltavassa tapauksessa nimike 19 12 12, mekaanista käsittelyä hyödyntämistoimenpiteitä R1/R12 varten suorittavien laitosten tuottamat jätteet) ja vastaavat luokitukset ristiriidassa jätteiden siirtoa koskevan unionin lainsäädännön kanssa – ja jos ovat, miltä osin ja missä laajuudessa –, kun kyse on sellaisten jätteiden siirrosta, jotka ennen mekaanista käsittelyä olivat sekalaista yhdyskuntajätettä

ja ovatko edellä mainitun vuoden 2008 direktiivin 16 artikla ja sen johdanto-osan 33 perustelukappale, jotka nimenomaisesti koskevat jätteiden siirtoja, sekalaisen yhdyskuntajätteen käsittelyssä syntyneiden jätteiden siirtojen yhteydessä ensisijaisia Euroopan jäteluettelon mukaiseen luokitukseen nähden

ja jos unionin tuomioistuin katsoo sen aiheelliseksi, täsmentämään, onko kyseinen jäteluettelo luonteeltaan normatiivinen vai tarkoittaako se pelkästään teknistä varmentamista, joka mahdollistaa kaikkien jätteiden yhdenmukaisen jäljitettävyyden.

⁽¹⁾ Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006 (EUVL 2006, L 190, s. 1).